

Columbia

309

Tidning för Columbia-konferensen.

Arg. IV.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 1 AUGUSTI 1903.

No. 8.

Den sanna glädjen.

Därute larmar hopen
dess lösen lyder: njut!
Jag lyss till fröjderopen,
men längtar ej dit ut.

Hvad rör mig världens nöjen
på flärdens stora torg?
Ack, under ytans löjen
göms ofta bitter sorg.

Väl glädjesånger klinga
på munter melodi,
men kanske för att tvinga
till tystnad smärtans skri.

Och jordens glädje mister
så fort sin färg, sin glans,
och ack, hur snart ej brister
dess spröda ärekrans.

I dag dess lycka blommar
så rikt i solens glöd —
I morgon är dess sommar
förbytt i köld och död.

Jag vet en fröjd, som varar,
som ej bedrager mig,
som med sitt ljus förklarar
den dunkla vandringsstig.

När andra glädjeströmmars
källädror sina ut,
när alla tomma drömmars
bedrägeri är slut,

da än i lugna vågor
en kallas flöden gå,
och tviflets alla frågor
däri en ända få.

Där hennes strömmar kvälla,
får lifvet färg och skrud;
ty denna rika källa
hon heter: Frid med Gud.

D. C—x i *Zions-Stjärnan*.

Andlig kraft.

Ef. 6: 10.

“Varen starke”. Så lyder en af de många pregnanta meningar aposteln Paulus ställer till oss. Han säger aldrig: varen svage, utan åter och åter fäster han vår blick på kraftsidealet. Han menar dock icke blott och bart en mänsklig styrka utan någonting, som kommer från “Herren och hans starkhets makt.” Paulus afser sålunda att ställa våra fötter på den andliga

kraftens grundval, hvilken är Gud själf. Och när så sker, blifva vi med våra små krafter och förmögenheter föremål och ämnen för den gudomliga urkraften, liksom då eken blir stark medels en genom densamma verkande växtkraft eller då en metallisk tråd genombrusas af den osynliga elektriska strömmen.

Visst är styrkan beundransvärd, ja, eftersträfvansvärd. I fysiskt hänseende är det ju en syn att se den starke, den skicklige. Den starke är det sköna värdt, påstår skalden. Hvem vill vara svag? Därmed sammanhänges sjukdomen, hjälplösheten, odugligheten, döden. Och i det rent intellektuella, den som vet mycket, kan mycket, ty kunskap är makt, lyder satsen. Den, som äger moralisk kraft, är den mäktige generalen för en hel här af begär, böjelser och passioner. Ty dessa höra starkhetens, öfverlägsenhetens fotsteg och lyda. Men nu tala vi om den högsta kraften. Att skåda denna är att skåda den helige Guden. Den skönaste makten är helighetens makt. Änglarna hafva del af denna och de kallas ju också “starke hjältar”, hvilka fullkomligt lärt sig lydnadens, tjänandets och tillbedjans konst. Huru oemotståndligt skön är icke den andliga kraften, när vi tänka på dess källa, dess väsende, dess mål. Att eftersträfvadensamma är att hafva den renaste ambition, den heligaste åtrå.

Från en sådan synpunkt kunna vi säga att en kristen är en kraftmänniska. En kristen är en sådan, som mottagit och ständigt förblifver en bärare af andlig kraft. Kristendomen är lifsreligionen, ty han, som införde densamma i mänskligheten är lifvet. Han kunde ock i samma mening säga: “mig är gifven all *makt* i himmelen och på jorden.” “Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade”, det är, I svaghetens vasaller, kommen till krafternas härböfvietsman.

Såsom vår mäktige Frälsares efterföljare är det vår förmån att blifva starka i hans starkhets makt.

Denna andliga kraft är nödvändig, om vår tvåfaldiga uppgift skall lösas. Först att besgra våra fiender. Då dessa hafva fruktansvärda makter att förfoga öfver, måste vi stå i förbindelse med krafter, som äro den öfverlägsna. Det är fråga om strid. Den gamla tredelningen med afseende på våra fiender gäller ännu — “kött och blod” samt “de onda andarna under himmelen.” Och Paulus synes icke tveka att erkänna de senares hemska intlytande. Krig, sålunda: blodiga drabbningar, försvarsvapen, anfallsvapen och en sig aldrig förslappande motståndskraft, detta hör till hvarje kapitel i den kristna erfarenhetens historia. “Varen starke, I krigare, i Herren och i hans starkhets makt.” Paulus kommer så lätt in på krigsspråket med dess termer. Han uppmanar oss att taga på oss hela Guds vapenrustning. För det andra “att allting väl utträtta.” Negativt sedt är den kristna erfarenheten krig. Syndens makt måste nedslås. Positivt sedt innebär det den kristna församlingens uppbyggande verksamhet, den vaksamma kristna kärleken. Men kraften för bådadera är den samma. Hvilka kraftbärare voro icke apostlarna och de första kristna! Mäktiga hafva de personligheter varit, hvilka tid efter annau bidragit till Guds rikets härliga segrar på jorden. Säger man icke, att vår tid är däsighetens, kraftlöshetens tid? Kristi församlings intressen bekämpas mest framgångsfullt i våra dagar af sådana medlemmar, som för länge sedan förlorat all andlig kraft. Män och kvinnor, I, som i våra kyrkliga organisationer fören Herrens baner, varen starke i Herren och i hans starkhets makt.

Huru vinnes denna andliga kraft? I sammanhang med bilderna från krigarlifvet nämner Paulus de o-

svikliga medlen: sanning, rättfärdighet, frid, tro, frälsning, Guds ord och bönen. Sådan är hela Guds vapenrustning. Sanning i hjärta och lefverne, det ger kraft. Rättfärdighet och frid äro frälsningens frukter och den andliga kraftens förutsättningar. Tron betonar Paulus särskildt, ty den mottager kraften. Genom tron kunna vi möta frestelsen med seger och vara glada midt i bedröfvelsen. En moder stod vid sitt barns graf och prisade Gud, ty hennes tro gaf henne sinnesstyrka midt i den djupaste sorg. Trons hjältar ha varit starka med öfvertygelsens makt i alla tider. Och en säker väg till andlig kraft är bruket af Guds ord och bönen. Så talar Paulus, "sändebudet i bojer", från sitt fängelse och visar oss, huru vi kunna vara "starka i Herren och i hans starkhets makt." Må vi följa hans maning.

OSCAR OSTRÖM.

Den sanna religionens kännetecken.

PASCAL.

I.

Den sanna religionen bör kännetecknas däraf, att den fordrar, att vi älska Gud. Detta är ju själfklart? Ingen annan religion än den kristna uppställer emellertid en sådan fordran. Vidare måste den sanna religionen känna människans syndighet och oförmåga att af egen kraft komma till dygd. Slutligen måste den erbjuda verkliga botemedel mot detta onda, och bland dessa måste bönen vara ett. — Alla dessa fordringar uppfyller kristendomen. Ingen annan religion har någonsin ålagt människan att älska Gud och efterlikna honom.

II.

För att en religion skall kunna vara den sanna, fordras ovillkorligen, att den i grund och botten känner människans väsen samt hvad som för henne är det högsta goda, den förnämsta dygden och det verkliga föreningsbandet med Gud.

III.

Den sanna religionen måste känna både hvad som upphöjer och hvad som förnedrar människan samt grunden så väl till det ena som till det andra. Men hvilken annan religion än kristendomen förmar göra detta?

IV.

Andra religioner, t. ex. de hedniska, äro lärtfatligare för den okunniga massan, därför att de en-

dast beröra yttre förhållanden. Men de äro icke tillfredsställande för de mera bildade och upplysta. En rent andlig religion åter skulle möjligen vara lämplig för dessa senare, men den skulle icke vara till någon nytta för de mindre utvecklade. Kristendomen däremot lämpar sig för alla, ty den förenar i sig det yttre med det inre. Den lyfter den okunnige till uppfattning af det inre, men nödgas på samma gång den öfver sin bildning stolte att ödmjuka sig för det yttre. Också är den icke heller, hvad den bör vara, om något hos den tryter i någotdera fallet. Den olärde måste kunna fatta bokstavens ande, och den lärde måste i fråga om utvärtes förhållanden böja sig för den yttre bokstafven.

V.

Ingen annan religion än den kristna fordrar, att vi skola förakta oss själfva. Ingen annan än denna religion kan därför tillfredsställa den, som lärt sig inse sin egen föraktlighet och upptändts af längtan till ett bättre. Ingen annan religion än den kristna har fattat människans på samma gång både som den förnämsta och som den eländigaste bland alla varelser i denna värld. Utan de, som villigt erkänt människans verkliga företräden, hafva tagit hennes medfödda känsla af vanmakt och obetydlighet för uttryck af feghet och otacksamhet; hvaremot de, som djupt insett sanningen af denna vanmakt och obetydlighet, betraktat hennes lika naturliga känsla af storhet och betydelse endast som ett löjligt höghod. Ingen annan religion än den kristna har lärt oss, att människan födes med synd. Ingen filosofisk skola har förnått uttala detta, ingen alltså den fulla sanningen.

VI.

Om det icke finnes mer än en enda religionsåsikt, skulle beträffande Gud ingen ovisshet kunna råda. Likaså, om det icke gäfvos martyrer för andra religionsupplattningar än kristendomens.

VII.

Gud är fördold. Hvarje religion, som icke lär detta, kan icke vara den sanna; och hvarje religion, som icke uppger orsaken därtill, meddelar ingen verklig upplysning. Kristendomen gör såväl det ene som det andra.

Denna religion, hvars sammanfattning består i tron på att människans från ett tillstånd af lycksalig-

oskuld och umgängelse med Gud nedsjunkit till ett tillstånd af elände, samvetsqual och allägsenhet från Gud, men att hon genom en Messias en gång skulle därifrån kunna återupprättas — denna religion har alltid funnits till på jorden. Allt annat har gått under, men denna religion har blifvit bestående, för den vittnar allt. Redan i världens äldsta tider, när människorna blefvo ett rof för allehanda förvillelser, fanns det dock ännu alltid några trofasta, såsom en Henok, en Lamek och andra, hvilka aldrig upphörde att tåligt förbida den från världens början utlofvade Frälsaren. Och på grund af sitt hopp om honom fick därefter Noak, som nödgades bevittna höjden af världens ondska, nåden att blifva ett redskap till mänsklighetens räddning och en profetisk förebild till den utlofvade. Abraham var på alla håll omgifven af afgudadyrkare, när Gud för honom uppenbarade hemligheten om Messias och lät honom i hoppet fröjda sig åt dennes ankomst. På Isaks och Jakobs tid rådde styggelse öfver allt, men dessa heliga förblefvo ständaktiga i tron; och när Jakob döende välsignade sina söner, höll han midt i talet inne och utbrast i plötslig hänförelse: "Jag väntar, o min Gud, på den frälsning, som du lofvat."

Egyptierna voro hemfallna åt afguderi och vidskepelse. Till och med Guds egendomsfolk förleddes af deras exempel. Men Moses jämte en och annan förtröstade likväl på honom, den osynlige, och tillbådo honom, blickande i tron mot de eviga gåfvor, han åt dem tillredde.

Greker och romare gjorde därefter tron på sina falska gudomligheter rådande. Skalderna uppdikade den ena myten efter den andra, och filosoferna delade sig i alla möjliga skolor. I de obemärkta bygderna af judarnas gamla land uppträdde dock fortfarande utvalda personligheter med förutsägelser om honom, som var känd endast af dem.

Slutligen var tiden fallbordad, slutligen kom han själf. Och huru många sekter och irrläror än må hafva uppstått, huru många riken än gått under, huru många förändringar än inträffat sedan dess, har den kyrka, som tillhör honom, hvilken städse varit tillbejd, dock allt fortfarande ägt besänd. Och det underbara, det exemplösa, det på-

tagligt gudomliga är, att denna religion, som alltid funnits till, också alltid varit föremål för hat och strid. Otaliga gånger har den varit nära att i grund fördärfvas och omintetgöras, och lika ofta har Gud genom utomordentliga kraftbevis återupprättat densamma. Det ligger någonting säroget, någonting slående häri, liksom däri, att den städse bibehållit sig, utan att ge efter, utan att böja sig för några despotiska maktspråk.

Sambällena skulle gå under, om icke allt emellanåt deras lagar finge vika för nödvändigheten. Men aldrig har kristendomen fogat sig i något dylikt, aldrig betjänat sig af sådant, ehuru visserligen äfven den behöft jämkning och förädling. I déer och samfund kunna hålla sig uppe rätt länge genom eftergifter. Detta är dock, strängt taget, icke att bibehålla sig. Slutligen störta de samman helt och hållet. Men att denna religion städse fortlevver, och detta alltså lika okufvad — det vittnar om något, som är af Gud.

Forts.

Kyrkliga nyheter.

Från Spokane, Wash.

Pastor Anderson har antagit kallelse till La Conner. Pastor J. Jespersen är kallad att efterträda honom i Spokane.

Midsommardagen firade församlingen 15-årsfest. Och på samma gång en glädjefest däröfver, att församlingen blifvit skuldfri.

Den 30 juni afled mr Isaak Lundberg, en af Spokanes mest kända svenskar. Han kom till Amerika från Uppsala, Sverige, 1888, till Spokane 1890. Till yrket var han plåtslagare. Både i Sverige och här tjänstgjorde han många år som organist och sångledare. Den sista sjukdomen (och nästan den enda) var nervfeber och lunginflammation. Vid begrafningen den 3 juli var kyrkan väl fylld af folk. Han sörjes af 4 barn och en stor skara vänner.

Den 4 juli hade ungdomsföreningen en utflykt till Loone Lake. Vid pass 50 personer deltog. Vädret var på eftermiddagen mindre behagligt. För öfrigt var utflykten treflig och lyckad.

Pastorerna Larson och Skans titade in på hemresan från synodal-mötet. Tack. Välkomna åter.

* * *

Från Astoria, Ore.

Ingaluunda kunna våra nyhetsmeddelanden kallas färska denna gång. För ganska många af COLUMBIAS läsare har tyvärr vi nu ontala länge varit bekant. Men bättre sent än aldrig.

Den 5 juni jordades i Lewis and Clark kyrkogård, fem mil söder om Astoria, stoftet af John Smith. Många, hvilka under de sista 30 åren varit grannar och vänner till honom här i dessa trakter, voro närvarande. Hans efterlämnade maka bebor ännu skogshemmet omkring 15 mil söder om Astoria. Frid öfver hans minne.

Följande dag fördes till familjegravven de jordiska kvarlevorna af Mrs Andrew Peterson eller "Mormor", som hon så allmänt kallades, i Blind Slough, 18 mil öster om vår stad. Hon var vid sin död 83 år gammal. De sista fem åren var hon fängslad vid sjuklägret till en stor del, men vårdades ömt af den nu efterlämnade maken. Hennes slut kom stilla och fridfullt. De sista åren af hennes lif kännetecknades af ett skönt intresse för Guds ord och ett tilltagande kristligt sinne. Därför hoppas vi, att hon fick gå hem till sin Frälsare i himmelen.

Den 17 juni fick denna församlings pastor förrätta begrafningsakten öfver Mrs John N. Anderson i South Bend, Wash. Det har omnämnts förut i denna tidning, att hon började blifva allt mer och mer sjuklig strax efter nyåret samt vistades på ett sjukhus i Portland, där hon genomgick en operation. Hopp hystes till en tid om vederfäende, men i verkligheten aftogo lifskrafterna. I början af maj månad fördes hon till sitt hem, där hon af sin efterlämnade make och många vänner fick röna den ömmaste omvårdnad. Hon afsomnade stilla och saligt på söndagsmorgonen den 14 juni. En stor skara vänner bevisade begrafningen. Strida voro fårarna, många och sköna voro blomstergårderna. Metodistpastor Seeley deltog i sorggudstjänsten. Sköna sånger sjöngos.

Selma Hemfrida Anderson var född i Arboga socken, Västergötland, 1860, och var vid sin död något öfver 43 år. Hon förenades i äktenskap med sin kvarlämnade man 10 år sedan i Chicago, hvarefter de bosatte sig i South Bend, Wash. Mrs Anderson ägde ett gladt lynne, och detta gjorde mycket till, att hennes

sjukläger och död voro en inspiration till glädje snarare än sorg hos dem, som besökte henne. Men hennes kristna tro och frimodighet var det, som i synnerhet fick utveckla sig och vittna under hennes sjukdom. Den, som kom till henne med tröst, fick mera där af själf, än han medförde. Hon var nöjd och glad att få gå hem. Hennes hälsning till alla var: möt mig i himmelen. Under sin hälsas dagar var Mrs Anderson en mycket verksam människa. Härvid var det dock hennes största lust att hjälpa och göra godt. Och därför var det hon älskad af alla. Huru varit tillgifven hon var vår lutherska tro, och huru mycket hon gjorde för densamma i South Bend, det veta alla där. Hvad hon kunde, det gjorde hon. Käre vänner i South Bend, glömmen icke hennes maning till eder. Försätten hennes verk.

Sedan borde nämnas, att på pingstdagen hölls konfirmeration i vår kyrka i Astoria. På eftermiddagen hölls svensk nattvardsgång, och om aftonen på engelska. På morgonen och på kvällen var kyrkan till trängsel fylld. Tretton ungdomar konfirmerades, därvid en från Chinook. Det intresse, hvarmed själfva denna högtidlighet omfattas af folket här, må rätt uppskattas och tacksam erkännas. Pasorn fick ju också mottaga en stor gåfva från barnen. Men den allra största uppmuntran för oss här allihopa vore dock, att de konfirmerade icke så snart glömde bort den församling, i hvilken de aflagt sina högtidliga löften. Vår erfarenhet här saknar denna uppmuntran.

Den 20 juli höll vår Dorcas-förening af unga damer en synnerligt lyckad ice-cream fest. Några af våra nyligen anlända Sverigeungdomar hafva sedermera klandrat programmet säson varande världsligt. Från en viss synpunkt sedt kunde kanske detta vara sant. Men huru skola vi nu kunna förena Amerika-smaken med Sverige-smaken i sådana saker? Visserligen icke genom allt för hastig kritik. I, käre vänner, som klandren, I kunnen nästa gång gå i spetsen och utföra ett program enligt edert tycke och smak, och vi vilja alla komma och höra på.

Att Columbia-floden ännu icke fått den sedvanliga påhälsningen af laxar, det har nog framkallat farhåga hos många, hvilka bero af denna fiskfångst för sitt dagliga bröd. Men detta skrives i början af juli, och det torde snart bli en vändning i saken. Det brukar så bli.

Från Idaho.

Moscow-pastoratets församlingar höllo gemensam utflykt i det gröna midsommardagen. Vädret var förträffligt, men besökarnas antal var litet. Ett par deklamationer och dito korta tal samt några sånger utgjorde programmet. För öfrigt användes dagen, såsom vid dylika tillställningar plägar vara fallet. — Församlingen i Troy firade pic-nic den 4:de juli, men vädret var regnigt och obehagligt. Frihetsförklaringen lästes, och stud. Magney och pastorn höllo hvar sitt korta tal, och den sistnämnde deklamerade ett stycke. — Kristendomsskolan i Troy, som hålles af stud. Magney, besöktes af 35 barn. — I Moscow hålles kristendomsskola i augusti och september månader, och förestås den liksom i Troy af stud. Magney. Må skolan allmänt besökas af alla barn i skolåldern. Föräldrar, sänden edra barn till skolan, äfven om det medför någon liten försakelse. — Mr och Mrs A. J. Lindquists lille gosse Walfrid Lennart afled den 19 juli, fem månader gammal, och begrofs följande dag. — Hr August Johnson med fru och son återkommo välbehållna från sin resa i östern och till synodalmötet till sitt hem i Troy den 4 juli. Välkomna! — Moscows "free city mail delivery" gick delvis i kras härom dagen! Man hade nämligen icke skaffat nog brefbärare, och fältet kunde därför icke hinna öfver i tid, hvadan man inskränkte brefbärarnes marschruta till en jämförelsevis liten fyrkant i stadens centrum. Som COLUMBIA räkar bo litet mer än ett halft kvarter utanför nämnda fyrkant, så får redaktören efter en månads frist åter traska till postkontoret efter sina bref. Vi ha fått vår gamla "box" 882 igen. I den lägges all vår post, antingen man å densamma skrivit box eller husnummer; så vår post få vi ändå, och det är en tröst! Framdeles torde flera brefbärare anställas.

* * *

En hälsning från Portland-distriktet.

Vid denna tid på året plägar man från de olika församlingarna inom hela vårt samfund kunna berätta om konfirmation af åreis nattvardsungdom. Denna sed har man i år följt inom mitt pastorat. Konfirmation har förekommit i de fyra församlingar, som utgöra pastoratet. I Gooseberry, Ore., konfirmerades 11 (5 af dem på engelska), i Powell Valley, Ore., 6, i Mist, Ore., 8 (en

ungdom, besökte dem och förärade son, Wash., 3. På sistnämnda plats konfirmerades därjämte en ung man, som studerat på egen hand utan undervisning i klass. Således hafva 29 personer blifvit konfirmerade inom pastoratet i år (sex ibland dessa hafva läst på engelska). Till hvarje person, som konfirmerats, har man skänkt ett exemplar af den heliga skrift. I Mist, Ore., utdelades därjämte goda små böcker för ungdom, böcker som skänktes af Mrs M. Lyon och Mrs L. Magnuson. Må de 29, som i år konfirmerats i detta pastorat, förblifva, sig till frälsning, goda medlemmar af församlingen!

I Powell Valley och Hockinson hafva vi haft glädjen mottaga flera goda, kyrkliga personer ifrån de östra staterna, Wisconsin, Kansas och So. Dak. Må vår Gud sända oss ännu flera, och må de trivas väl på västkusten!

I Vancouver, Wash., hafva vi åter börjat regelbundna predikobesök. Rätt många samlas till gudstjänsterna. Några af dessa familjer äro nyss ankomna dit ifrån El Campo, Tex. Må Gud gifva, att predikobesöken kunna regelbundet fortsättas härefter och vara till varaktigt gagn! I Mayger, Ore., borde predikobesök ofördröjligen påbörjas, men tid och omständigheter hafva ännu icke tillåtit början. Våra krafter förslå icke för behofvet. Gud hjälpe oss! Vi stå i skuld till vårt förträffliga svenska folk. Äfven åtskilliga svensk-talande finnar, norrmän och danskar bo så tillsammans med svenskarna, att de tillika med dem förenas om den kyrkliga verksamheten. I Hockinson torde finnarna utgöra halfva antalet af vårt kyrkliga folk.

Pastor J. W. Skans i Portland, Ore., har varit stadd på resor i östern, till Augustana College i Rock Island, Ill., till synodalmötet i Paxton, Ill., och till Jamestown, N. Y., allt sedan slutet af maj och under hela juni månad. Undertecknad och pastor L. O. Lindh hafva gjort besök i Portland ett par gånger hvardera under denna tid. Därjämte erhöill församlingen ett kärt besök af pastor B. F. Bengtson från Marshfield, Ore., då han var stadd på genomresa från Minnesota till sitt hem igen.

En änka, Mrs B. M. Hayseth, 681 Gantenbein ave., i Portland och hennes dotter Alma Hayseth blefvo kärt öfverraskade i sitt hem den 22 maj, då ett antal af 23 personer, de flesta

ungdom, besökte dem och förärade en vacker gungstol åt den värkbrutna, lidande Alma Hayseth. Sådana öfverraskningar kunna räknas bland goda gärningar.

Inom distriktet har förnummits en viss känsla af saknad efter pastor Skans, denna känsla har naturligtvis varit mest förnimbar inom hans egen församling. Vi glädja oss öfver att nu hafva fått hälsa honom välkommen hem igen. Må hans ansträngande resa hafva varit honom till uppmuntran, och må kraft och frimodighet förunnas honom till fortsättning af arbetet i Portland!

B. S. N.

* * *

Af enskildt bref från pastor Anderson i Spokane inhämta vi, att det är hans mening att med första görliga flytta till La Conner. Detta emedan pastor Jespersen, som kallats till Spokane, vill vistas där ett par månader och se öfver fältet, innan han afgifver svar på kallelsen. Må han trivas där, så att svaret blifver jakande.

* * *

Marshfield, Ore. Vår församlings äldre kvinnoförening höll en väl lyckad syauktion lördagen den 27 juni.

De unga kvinnornas syförening "Busy Bee" höll sin syauktion, den första under föreningens tillvaro, den 2 maj, hvarvid föreningen rönt uppmuntran till fortsatt arbete i Herrens och församlingens tjänst.

B. F. B.

* * *

Seattle, Wash. Den 1 juli bjödo pastor och fru Larson församlingens alla medlemmar till kyrkans underväning för att såsom deras gäster tillbringa aftonen. En stor skara hörsammade inbjudningen. Rummet var prydt med murgröna, myrtar och blommor. Aftonen ilade hastigt undan under samtal, musik, sång, bibelläsning och bön samt serverande af förfriskningar. Alla de närvarande syntes vara glada och väl belåtna med deuna sin samvaro. Gud välsigne dem och hela församlingen.

Den 7 juli påbörjades församlingsskola med 18 barn. Undervisningen skötes af fru Larson.

* * *

Från Tacoma.

Förutom de festligheter, som i sista numret af COLUMBIA omnämndes, borde ock den högtidliga stunden i Herrens festprydda gårdar, när årets nattvardsbarn konfirmerades och första gången åtnjöto Herrens heliga nattvard, ingått med bland ny-

heterna från Tacoma, men det strax därpå följande missionsmötet i Spokane-distriktet och skribentens deltagande däri upptog tid och tankar, så att nyheternas uppskrifvande försumrades. Detta uraktlåtande att beskrifva högtidligheten innebär icke, att den var mindre betydelsefull, minnes- eller omnämnansvärd än andra sådana. Nej, den var i sanning viktig och oförgätlig. Herren förläne konfirmanderna nåd och förmåga att framhärda i ett heligt lefverne, fasta i tron och bekännelsen intill jordelivets slut, samt en riklig ingång i härlighetens rike. Gud vill mera ömt och innerligt, än någon människa kan vilja och önska det, att *alla* konfirmanderna måtte frälsta och saliga varda. Om därför någon af dem skulle gå förlorad, sker det gent emot Guds goda, heliga vilja och alla samma kristnas högsta ästundan och bön. Ja, gent emot all Guds nåd, allt hans arbete och alla hans härliga löften, föräldrars och lärares möda och uppoffringsarbete med dem. O, hvilken hemsk olycka att ringakta allt detta och själfviljande öfverlämna sig åt evigt fördärf. Hvem kan beskrifva de kval och den dom, så högt benådade äsanka sig genom att motsä Guds godhet? Herren själf gör det i sitt ord, så att fasa tränger genom mærg och ben. — Salig den, som förblifver trofast intill döden, han skall få lifvets krona.

Vid samma högtidliga stund, då nattvardsbarnen firade sin första nattvardsgång, fingo vi ock upptaga 17 nya medlemmar i församlingsgemenskap, förutom konfirmanderna. Stor är glädjen öfver hvarje tillökning till församlingen. Gud välsigne dem och göre dem till verksamma lemman i Kristo.

Onsdagsaftonen den 1 juli fick mrs Minnie Adelia Miller (f. Turner) hembud från fridsboningarna ofvan detta lifvets id och strid. Det var för henne ett efterlängtadt bud, ty hon hade fått förvisning om syndernas förlåtelse i Jesu blod och Guds välsignelse, i trons rättfärdighet (hennes prydnad god). Hon hade varit bräcklig till hälsan en längre tid, men alltid förhoppningsfull om återvinandet af hälsa och krafter. Så kom då en svår förkylning, och lungorna angrepos. Det blef frågan om att kämpa med den sjukdom, som blef till döds, men segern blef dock hennes till evigt lif, hvilket mycket bättre var. Döden

blef hennes vinning. Styrkande för tron var det att få samtala med henne några gånger om Guds nåd till frälsning i Kristus Jesus och höra henne beprisa Guds godhet, som förlät henne alla hennes synder, dukat sitt bord för henne och beredt henne rum i himmelen. Ja, "saliga äro de, som i Herrens dö." Djup är sorgen och saknaden hos maken, C. A. Miller, sonen Raymond, föräldrarna, syskonen, anförvanterna och vännerna, men såsom där fanns lif i själfva döden för den hänsöfna, så finnes tröst för de sörjande i den djupaste bedröfvelse. — Ja, sade den åldriga modern, som kommit från Vasa, Minn., och fick tillsammans med maken stå till tjänst vid den sista kampen, nu ha vi ätta hemma hos Herren. Och Herren vill hafva alla de öfriga dit också, svarade jag. Där är nu trösten, som gör, att de kristna icke behöfva sörja såsom de andra, som intet hopp hafva. Den hvita färgen hade hon valt till begravningshölje och prydnad. Kyrkan var fullsatt med i sorgen deltagande vännar. Många blomstergårdar prydde kistan och grafkullen. Begravningen ägde rum söndagen den 5 juli. Herre lär oss fatta, att vi äro kallade att ärfva välsignelse. Herren hugsvalar så gärna alla sörjande med verklig hugsvalelse. Det hafven i sörjande redan fått erfara.

Vigde i Tacoma: Nils Petter Clarberg och Beda Kristina Johnson; Carl L. Gross och Elenor C. Nelson; Henry N. Swanson och Annie S. Snellman; Oscar Beck och Charlotta C. Anderson; Frank Helin och Lydia Johnson; Harry Tondevoid och Irma M. Hughes.

Därtill firades ock ett storartadt kyrkbröllop, när tvene af församlingens ungdomar sammanvigdes. De unga två, som blefvo ett, voro Albert J. Nelson och Ellen Wilhelmina Israelson. En stor skara gäster samlades i brudparets nya hem att fortsätta högtidligheten i hjärtans fröjd med brudparet och tillönska dem lycka och Guds välsignelse i det äkta ståndet. En mängd gåfvor vaukades ock i deras nybyggda hem. Herren Jesus vare edert beständiga fröjdeämne.

* * *

Redovisning.

På subskriptionen för resepredikant har under juni månad inkommit följande:

P. A. Stafanson, Pow. Valley \$1.00
S. A. Blom, Hockinson 1.00

Andrew Hugnel, Hockinson 50

Summa \$2.50

Förut redovisadt \$156.67

Totalsumma till den 1 juli . . \$159.17

Hjärtligt tack till alla gifvare.

MARTIN L. LARSON.

* * *

Redovisning.

Under maj och juni månader hafva följande bidrag inkommit:

För konferensens mission:

Gethsemane-förs., Seattle . . . \$40.00

Första förs., Astoria 2.80

Saron-förs., Powell Valley . . . 3.55

Immanuels-förs., Portland . . . 4.70

Elims-förs., Hockinson 2.94

Andrew Bolin, Vancouver . . . 1.00

Kateket J. A. Levin, från

missionsfältet 5.95

Synodens missionsstyrelse, genom dr C. W. Foss 500.00

Summa \$560.94

För hednamissionen:

Salems-förs., Spokane \$4.70

För Augustana College:

Im-förs., Portland, 10c.-afg. \$5.00

Ungd.-fören. do, för muren . . 10.00

* * *

Ungdomsföreningen, Seattle,

för grundfonden 15.50

Elims-förs., Hockinson, för

grundfonden 3.00

Kvinn.-miss.-föreningen, Po-

well Valley, grundfonden . . 2.55

Summa \$36.05

För förs. i So. Bend:

Salem-förs., Spokane \$4.45

Med tacksamhet erkännes ofvannämnda bidrag.

Portland, Ore., den 1 juli 1903.

JOH. W. SKANS,

Columbia-konferensens kassör.

* * *

Under förra hälften af förliden månad utsände vi påminnelser till alla resterande prenumeranter. Vi hoppas, att alla skyndsamt betala sina skulder. Tidningens utgifvande kostar oss *minst* \$24 *hvarje månad*. En hvar förstår således, att vi mycket väl behöfva vår små tillgodohafvanden.

Ju mera kallt hjärtat är, desto mera kraftlös är tanken och desto svagare viljan.

* * *

Vi oroas mer öfver befarade olyckor, hvilka aldrig komma, än öfver sådant, som verkligen händer.

Columbia.

officielt organ för Columbia-konferensen, utgives den 1 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott ..... 50 cents
" " " till Sverige ..... 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklstrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framslyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., 1905 Mallon Ave., Spokane, Wash.

Pastor N. J. W. NELSON, sekr., 823 East 5th St., Moscow, Idaho.

Pastor Joh. W. Skans, kassör, 112 N. 15 st., Portland, Ore.

Arbetarnas antal inom vår konferens har nu minskats med en, i det att kateket J. A. Levin antagit synodens missionsstyrelsens kallelse till Alaska, till hvilket fält han troligen redan begifvit sig, då detta tidningsnummer kommer läsaren tillhanda. Kateket Levin har under en tid af närmare sju år med nit och trohet verkat på olika ställen inom konferensen, och han skall saknas, då hans plats ibland oss nu står tom. Han följes till sitt nya verksamhetsfält af våra hjärtligaste välönskningar. Må Gud ledsaga honom på resan och rikligen välsigna hans arbete bland våra i afägsna guldlandet bosatta landsmän!

* * *

Konferensens ordförande sökte under sin vistelse i "österu" i sammanhang med synodalmötet göra sig underrättad, huruvida det fanns någon eller några pastorer, som det kunde vara utsikt till att få hitut till våra vakanta församlingar och missionsfält, men han säger sig vara ungefär lika klok nu som före afresan, hvad den saken beträffar. Och detta är lektydigt med att utsikterna därvidlag äro mörka. Åtminstone tre pastorer äro f. n. kallade till olika pastorat. I ett fall förefinnes hopp om jakande svar. Må Herren sända de rätte männen till det viktiga ar-

betet i vingården på vår konferensområde.

* * *

Alldenstund konferensen icke utgaf något tryckt referat öfver årsmötets förhandlingar och någon statistisk tabell därför icke varit synlig, så vilja vi här återgifva statistiken för förlidet år i sammandrag. När synodens referat utkommer, får man där se statistiken i detalj. Konferensen räknar 21 församlingar (en villkorligt intagen), 20 kyrkobyggnader och ett kapell samt 1 prästhus.

Legendomsvärdet vid nyår

1903	\$70,225.00
Skulder vid nyår 1903..	3,514.00
Antal kommunikanter vid nyår	1,625
Hela folkmängden vid nyår..	2,862
Under 1902 skedde följande:	
Dop: barn inom förs.....	73
Dop: barn utom förs.....	196
Do: äldre	1
Konfirmerades	105
Intogos på betyg.....	157
Intogos på bekännelse.....	79
Intogos barn	38
Flyttade kommunikanter....	38
Flyttade barn	11
Dogo kommunikanter	13
Dogo barn	9
Utströkos	32
Vigdes par	97
Församlingsskola, veckor....	37
Församlingsskola, lärare....	6
Församlingsskola, barn.....	204
Söndagsskola, lärare.....	134
Söndagsskola, barn	840

Bidrogs till:

Synodens kassa	\$ 10.20
Augustana College	137.21
Synodens misson	8.75
Hednamissionen	104.47
Pensionskassan	17.59
Church Ex. Society.....	15.56
Andra ändamål i synoden	117.54
Konferensens mission...	729.33
Andra ändamål i konf. .	70.96
Löner i församlingarna..	6,835.21
Andra ändamål i församl.	6,317.13
Summa till synoden....	711.32
Summa till konferensen.	799.79
Summa inom församl...	13,153.37
Totalsumma af alla utg. \$	11,664.48

Dessa siffror gifva vid handen, att förlidet år var framgångsfullt, hvad det yttre angår. Vi hoppas dock innerligen, att det finnes ett fullt motsvarande inre. Många tankar och jämförelser kunde ju framställas, men tid och utrymme medgifva det icke. Må Gud rikligen allt framgent välsigna vår konferens.

Och nu har man bland oss i Columbia-konferensen börjat något tala om ett konferensläroverks upprättande. Frågan skall förberedande behandlas vid det allmänna missionsmötet i Spokane i slutet af oktober. Hvad manne resultatet blir? Våra

norska trosbröder tyckas vara driftigare än vi i ett och annat. Inom Augustana-synoden finnas, om vi ej misstaga oss, sex högre läroverk. Den Forenede Kirke underhåller 10 läroanstalter, och dock är det samfundet icke så starkt som vår synod. Nu har sagda kyrka beslutat att upprätta ett läroverk i Spokane, Wash. Staden skänker 10 "acres" land inom 2 mil från stadens center och 3,000 @ 5,000 dollars. Landet är värdt \$1,000 per acre. Inom vår konferens är säkerligen rum för ett högre läroverk, och nog skulle det kunna vidmakthållas, blott man icke på en gång flöge för högt i skyarna! Ungdomen i våra församlingar får söka sin högre bildning vid främmande inrättningar, ty till våra skolor i östern gå de icke: resan är för lång och kostsam. Tänk om på vår ungdom!

* * *

Huru kommer det att gå med det svenska språket och den svenska odlingen här i Amerika i framtiden? Är det manne värdt att göra några uppoffringar för dess uppehållande och befastande? Att det svenska språket kommer att användas, så länge invandringen från Sverige pågår, är lätt att inse, men huru skall det gå sedan? Det finnes ju redan nu många barn af svenska föräldrar, som göra sig större möda att glömma sitt modersmål än att lära det. Hvad vinna vi därmed annat än förakt af infödda amerikaner och andra nationaliteter, som bättre förstå sig på att värdera sitt fädernearf? Huru skall väl den vänta att blifva respekterad af andra, som ej har någon respekt för sig själf? Nej, vilja vi blifva sanna, goda, ädla amerikaner, låtom oss aldrig inbilla oss, att det sker genom förakt för vår börd, vårt språk och vår nationalitet. Af en dålig svensk blir aldrig en bra amerikan. Sådana afsigkomna varreiser, som tappat bort sig själfva, äro vanligen till lika liten heder för det land, där de bo, som det, från hvilket de härstamma. Däremot hvilka väldiga impulser till det goda, sanna och nyttiga kunna vi icke gifva genom att vara trogna mot oss själfva såsom svensk-amerikaner och bevisa oss vara värdiga att vara söner och döttrar till våra tappra, redliga, idoga, frihetsälskande fäder, som kommit hit ej för att döda den svenska odlingen, utan för att omplantera den i en rikare jordmån.

M. S. T.

Litteratur.

Det är redaktionen ett synnerligt nöje att anmäla följande arbete:

Predikningar och föredrag af O. Olsson, utgifvet af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill. Pris: klotband \$2; halffranskt band \$2.50; morocoband med guldsnitt \$3.75.

För dem, som personligen kände och hörde den saligen hädangångne dr O. Olsson eller läste hans tidningsuppsatser, är en rekommendation af föreliggande verk alldeles öfverflödigt, ty de veta, att det är gedigt. Och i denna samling af predikningar och föredrag är det samma dr Olsson, som lalar, fastän han är död. Sant säges om honom i förordet: "Hans enkla, flädfria väsen, hans anspråkslösa och helgade umgänge, hans eldiga predikningar och kraftfulla föredrag bevaras i kär och tacksam hägkomst. Hans vittnesbörd från predikstolen medförde visshet om att han sökte åhörarnas frälsning och kände som få den fallna människans nöd och skriande hjärtebehof samt Guds förbarmande kärlek och nåd. . . . Olssons personlighet var vinnande. I det sällskapliga umgänget kände man sig i honom hafva en förtrolig och deltagande vän och broder, i katedern en kunskapsrik och förtroendeingifvande lärare och i predikstolen ett af de Herrens sändebud, som rätt dela sanningens ord. Han var därför innerligt och allmänt älskad i lifvet, och sent skall han glömmas inom den kyrka, som ägde förmänen af att under trenae decennier få räkna honom bland sina främsta lärare."

Sommaren 1894 gjorde dr Olsson en rundresa inom vår konferens, hvarvid många fingo tillfälle att höra och lära känna honom. Här erbjödes nu ett ypperligt tillfälle att förnya den gamla bekantskapen. Vi hoppas, att många skola så göra. Välsignelsen för sådana skall icke uteblifva. Nyttan af att förse hemmet med god uppbyggelselitteratur kan icke öfverskattas, och här anmälda bok är onekligen bland det bästa af det slaget.

Boken innehåller 800 sidor, stor oktav, är tryckt på godt papper med vackert, lättläst stil. Innehållet är fördelat i tre afdelningar: I. 52 predikningar öfver texter på de flesta af kyrkoårets sön- och högtidsdagar; II. 18 predikningar vid särskilda tillfällen, däribland 3 skriftetal; III. 12 föredrag och tal.

Priset på denna värdefulla bok är lägt. Hvarje hem borde hafva råd att skaffa ett exemplar. Efterskrif i dag ett ex. hos vårt Book Concern!

Julinummret af den illustrerade tidskriften *Ungdomsvännen* har utkommit med följande innehåll: Titelplansch: Frieriet. Taffla i olja af *Wilhelm Lagerholm*. — I tidig morgonstund (poem), *Teofilus*. — Världen. *L. A. J.* — Äktenskapets pris, *Luther*. — Aftonklämtningen, *K. A. Hagström*. — Hemma (poem), *Aurora Hortense Söderblom*. — Kvinnans rätta makt och ära. — Oscar Fredriks kyrka i Göteborg (illustr.), *S. G. Y.* — Något om sann svensk-amerikansk patriotism, Tal af dr *O. Olsson*. — Fantasien (poem), *Maria Olofsson*. — Carl Wilhelm Skarstedt (illustr.), *S. M. H.* — Hans andra kärlek, *C. W. Andeer*. — Kyrkoherden Klaes Alfred Hagström (illustr.), *C. A. L.-n.* — Augustanasynedens möte i Paxton, Ill. (illustr.), *S. G. Y.* — Svensk midsommarnatt (poem), *D. Fallström*. — Midsommar. — De första svenskarerna i Chicago (illustr.), *A. Schön*. — Blomman (poem), *Alfred Tenningson*. — Högbergningen (poem), *Lollen von Kraemer*. — Blomsterdrömmar, *Theodor Magnus Fries*. — Frieriet (titelplanschen). — Amerikanska folkskildringar från gatan. Tennisflickan, *X.* — Den döda (poem), *Manu*. — Linné i Uppsala och Amsterdam, *Claude Gerard*. — En midsommar i Orion (illustr.), *A. W. K.* — Mottagna böcker, *S. G. Y.*

Prenumerationspris, \$1.00 per år. Rekvireras hos Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Till COLUMBIAS läsare! Förstår I att värdera en god sak, när I lären känna den? Prenumerera då på *Ungdomsvännen*, ty den är förträfflig. RED.

Professor och bonde.

Tidigt en vacker morgon hände det, att en professor i naturvetenskap vandrade omkring bland kullarna i den Svarta Skogen i Tyskland, letande efter kuriositeter bland stenarna. Som han så gick mötte han en bonde, som, klädd i sin söndagsdräkt och med psalmboken under armen, uppenbarligen var på väg till kyrkan i den närliggande byn för att deltaga i någon festlighet.

"God morgon, vän", sade han till

bonden. "På väg till kyrkan så tidigt? Men det är icke nu söndag."

"Vi hafva en minnesfest i dag," sade bonden efter att hafva vänligt hälsat.

"Det synes mig, som om ni, godt folk, kunde använda edra penningar för bättre ändamål än att kasta bort dem på sådan dårskap," anmärkte professorn.

"Dårskap? Hvad menar ni?" ljöd bondens förvånade svar.

"Åh, lämna hedningarna åt deras gudar, och, hvad mig angår, behåll ni edra. Det kommer till slut ut på det samma."

"Herre!" svarade bonden upprörd, "kommer det på ett ut, antingen man beder till en rätta eller en sten, eller till den sanne Guden, som har skapat himmel och jord? Kommer det på ett ut, antingen man går till himmelen eller till helvetet?"

"Allt sammans dårskap, min gode vän, bara lappri," sade professorn, afbrytande honom; "ni bönder tillåta edra lärare att bedraga eder med sådan drafvel."

"Aha! jag förstår," sade bonden, "ni är en af det fliffiga slaget."

"Jag är professor och naturalist", svarade han, "och skall icke tillåta någon att påtruga mig dvlika fabler och lappri."

"Men, min herre," sade bonden, "skriften säger om sådana: 'föregifvande sig vara visa, hafva de blifvit dårar'; och utan afsikt att sära påstår jag, att vår pastor och skolmästare äro visare än ni."

"Nå, hvad är det er skolmästare undervisar er om?"

"Hvad undervisar han oss uti? Naturligtvis Guds ord, skrifning, räkning, något om naturen och geografi."

"Således undervisar han er äfven om naturen", sade professorn.

"Ja, visst! Vår Herre och Gud har skapat allt detta; huru skulle då vår lärare kunna gå det förbi och infel säga om det?"

"Och tror ni verkligen, hvad bibeln säger om skapelsen?"

"Naturligtvis; gör icke ni det?"

"Min gode vän, tänk blott efter! Huru skulle en sådan värld hafva kunnat frambringas på sex dagar?"

"Ni skulle icke kunnat frambringa den, icke ens ett enda grässtrå på tusen år med all eder visdom; icke heller jag eller någon annan människa, det vet jag ganska väl. Men, människa, vet ni hvad vår Herre Gud kan göra?"

“Min gode man, ni begriper icke dessa saker. Vi kunna beräkna den exakta tid, som ätgår för eld och vatten att formera ett sådant berg som detta, med dess stenar och metaller.”

“Är det möjligt?” utropade bonden. “Min lilla Greta lägger litet mera eld under grytan, om hon vill att dess innehåll skall kokas fortare. Med litet solsken kan Herren smälta smör; men under vulkanen lägger han en eld, som förvandlar stenar till hvad de kalla lava, hvilken flyter utför dess sidor. Och om han vill smälta guld eller silfver eller järn, hvilket ibland tager dagar för människor att utföra, så tager han bara litet blix — jag har själf sett det i min grannes hus — och när därför vår Herre sade: ‘Varde.. så blef det som det är. Nej, min herre, om er visdom icke sträcker sig längre än så, då försäkrar jag, att jag kan godt försvara mig mot er, oaktadt jag är endast en simpel bonde.”

“Det tyckes,” sade professorn med ett föraktligt leende, “som om penningarna i er ficka bränna för hedningarnas sak; och alldenstund ni betraktar mig som en hedning, bör ni använda dem genast.”

“Huru då? Hvad menar ni med det uttrycket?” sade hans följeslagare.

“Jo, jag vill taga er på orden; ni sade er vara säker på att kunna ‘mäta svärd’ med mig i lärdom, så att säga. Jag slår vad med er, men icke under en dollar, en hvar af oss skall framställa en fråga, som af den andre måste besvaras. Om svaret utfaller korrekt, så har han vunnit; om icke, har han förlorat dollarn.”

“Jag vet icke om det vore rätt för mig att samtycka därtill, eller att hafva någonting alls att göra med er,” sade bonden med en känsla af tvekan: “men låt gå”, tillade han, “det är skrifvet: ‘Du kommer till mig med svärd, spjut och sköld, men jag kommer till dig i Herren Sebastots namn.’”

“Nåväl, han skall utan tvifvel på något underbart sätt välsigna dollarn i er ficka, och otvifvelaktigt skall han äfven upplysa er, så att ni blir vis i alla språk liksom apostlarna på pingstdagen,” hänade den lärde mannen.

“Må Gud förlåta odra hädiska ord”, sade bonden sorgset. “Men nu, min herre, skall jag våga för min

Gud allt hvad han har gifvit mig. Blott ett villkor måste jag uppställa och det är, att jag får gå in på er mark och framställa en fråga i naturen, och ni likaledes en fråga ur bibeln.”

“Det är rätt, ty då blifva våra vapen lika,” sade professorn småleende. “Framställ nu er fråga i naturen.”

“Se, där kommer slaktaren Jost; han må se till, att allt går rätt och ärligt till.”

“Öfverenskommiet,” sade den lärde mannen.

Jost kom fram, gjordes förtrogen med det ovanliga förehafvandet och var strax färdig.

“Nu till er fråga, min vän,” sade den lärde igen.

Bonden begynte: “Ni vill icke erkänna världens tillkomst enligt Guds ord: ‘varde’?”

“Nej; det är ren nonsens. Allting måste hafva tillkommit och utvecklas enligt naturens lagar, sådana de i denna dag äro. Af intet kommer intet,” sade hans motståndare.

“Rätt,” sade bonden. “Och nu, enligt naturens lagar kommer ällonet från eken; men om en ek skall kunna växa, så måste man först plantera ällonet; och innan vi kunna hafva ett ällon att plantera måste det finnas en ek att frambringa ällonet. Säg mig nu: hvilket af de två fanns före det andra, som återigen fanns före detsamma?”

“Det är något, som ännu icke är känt, och en fråga, som jag följaktligen icke kan besvara,” sade professorn med vrede.

“Men hvem som helst med sundt förnuft borde kunna veta, ty bibeln och cas eget förnuft säger enom, att intet i naturen kan utvecklas och ingen maskin kan drivas enligt någon lag, förrän det blifvit skapat eller tillverkad. Jost, hvad tror du härom?”

“Klart som vatten,” sade denne.

“Godt, då har jag vunnit,” sade bonden. “Och nu är det er tur att framställa en fråga ur bibeln.”

Professorn, hvars vrede tydligt stod målad i hvarje hans drag, funderade ett ögonblick, hvarpå han sade:

“Nåväl, vi skola låta det gå, och säg mig nu: hvad hette Habbakuks hustru?”

“Djävulen har ingifvit er den frågan, angående hvilken intet säges i bibeln, och som icke heller är i

enlighet med vår öfverenskommelse; men det betyder intet; hennes namn var fru Habbakuk!”

“Det är naturligtvis sant,” sade den förbryllade professorn, “men”

“Jaha, och om det är sant, så behåll det där ‘men’ för er själf. Jag hoppas förlusten af era pengar icke skall gräna er, ty de skola läggas i missionslådan och blifva till nytta i att föra ljus och sanning till de arma hedningarna, och äfven till den lärde professorn. Men här gå våra vägar åt olika håll. Gud gifve att de må mötas i himmelen.”

Och som han sagdt detta, fortsatte bonden sin väg till kyrkan, under det han sjöng:

“Guds ord de skola låta stå och tack därför ej bida.

Gud med sin And', sin nåd ses gå på fältet vid vår sida.”

Efter *Lutheran*.

Den gamle pastorn.

(För alla med sin pastor missnöjda att beakta.)

Det var en söndagseftermiddag. Farmaren Martin satt ute på sin verande och läste i en kyrkotidning. Då och då talade han genom den öppna dörren till sin hustru, som ifrigt arbetade därinne i köket. Slutligen var hon färdig med sitt arbete och satte sig på en gungstol bredvid sin äkta man. Farmar Martin var en ansedd och välbergad man och därtill kommunalordförande. Det var äfven för honom ett nöje att göra godt i församlingen. Men i dag låg något särskildt på hans hjärta, som hans Margareta snart märkte.

“Nå, far, hur står det till? Hvad plågar dig i dag?” sade hon.

“Ack, jag vet icke. I vår församling går det icke längre rätt till. Man läser om, huru andra köpa piporglar, bygga nya prästhus och gifva sina pastorer stora gåfvor, och hos oss är det så dött. Förr var det anorhunda.”

“Ja, hvarför är det så! När vår pastor i början af sin hitkomst bad församlingen att förstora den lilla kyrkan, så voro nästan alla där emot.”

“Det är sant, Margareta,” sade hennes man, “men nu hafva våra församlingsmedlemmar intet öfver för vår pastor. Det finnes icke längre någon lifaktighet, han förstär ej att hålla folket, icke tager han lång-

re så mycken möda med oss som i de första åren han var här.”

“Men, min man, du vill väl icke göra vår pastor orättvisa. Han sparar dock visst ingen möda med att rätt undervisa både unga och gamla i Guds ord.”

“Så talar du nu, men vet du icke, hvad du sade för tre veckor sedan, att du icke längre har någon nytta af hans predikningar. Det är så som jag tänker: Vår pastor är icke så ifrig nu som förr. Jag tänker att det bästa vore” — — — och därmed höjde sig Martin nära sin hustru, liksom han fruktade att någon skulle höra honom — — — “det bästa vore, om vi åter kunde få pastorsombyte.”

Förskräckt såg Margareta upp till sin man, hans ord ljödo illa i hennes öron. Visserligen hade hon för tre veckor sedan sagt så, och äfven i dag hade hon förnummit blott litet af pastors predikan och fört hem blott liten välsignelse men att afsätta honom, det syntes henne dock vara allt för guddöst, men Martin lät sig icke förbluffa utan fortfor:

“Jag skall säga dig rent ut, Margareta, vi behöfva en yngre pastor. Vår pastor har nu varit här i sexton år och det talar för ett ombyte. En yngre pastor skulle förstå sig mycket bättre på att mäsas med församlingen. Det visar den unge pastorn i N. Han förstår att sätta lif i församlingen; hans församlingsbor skulle gå genom eld och vatten för honom och i kärlek göra allt för honom.”

Hans hustru vågade emellertid att göra sina invändningar och mente, att församlingsborna i N. voro bättre än de. Men då bröt det löst:

“Hvad? församlingen i N. bättre än vår? Den består ju af blott simpla, fattiga daglönare. På pastorn kommer det an; pastorn i N. är bättre och predikar bättre än vår gamle man här. Jag skall redan i afton resa till N. för att en gång få höra en ordentlig predikan.”

Därmed var det punkt. Mrs Martin tog upp kyrkotidningen, som hade fallit ur hennes mans hand och hon började läsa. Att hennes man verkligen ämnade sig till aftonsångsgudstjänsten i N., trodde hon ej, han gick numera mycket sällan till missionsgudstjänsterna, som deras egen pastor under fyra veckor hade hållit på e. m. Så mycket mer blef hon förvånad öfver, när Martin för-

klarade, att hon skulle hafva kvällsmaten färdig kl. 4, så att han kunde komma i tid till kyrkan i N. Snart ställde han i ordning sin trafvare Fucks, och på slaget fem for diakon Martin med fru till N. för att “få höra en ordentlig predikan.”

Den käre Guden har många medel för att hela och återföra sina irrande barn inpå den rätta vägen. Ofta kurerar han dem med deras egen dårskap.

På vägen till N. samtalade Martin och hans hustru mycket litet med hvarandra. Hon kände det orätta och syndiga uti sin mans handlingsätt emot deras pastor; han däremot mente, att han handlade till församlingens fördel.

Deras gode trafvare hade snart tillryggalagt de åtta milen till N. kyrka och blef insatt i ett stall, och Martin och hans hustru begåfvo sig på väg till kyrkan. Från alla håll kom folk och skyndade sig till Guds hus. Strax före Martins gick en ung köpman med sin fru, som sade till sin man: “Jag gläder mig storfeligen att åter få höra vår älskade pastor” — namnet kunde ej Martin höra.

“Ja, den gamle herrn är en präktig man, hos honom är allt godigt och äkta som guld. Han begagnar ej så många fraser och tomma ord, utan går alltid i sina predikningar direkt löst på hjärtförsaken; det är alltid för mig en stor njutning, när jag någongång kan få höra honom.”

Martin stirrade förvånad på sin fru och hviskade: “Hvem manne predikar här i afton? Se det skulle vara för oss en man som så drar folk.”

Vid nästa gathörn stötte en bekant doktor till sällskapet: “Det är rätt, hr doktor, att ni har slitet eder lös i afton; tillfället att få höra vår gamle vän bör man icke försumma.”

“Det har ni rätt uti”, sade doktorn, “pastor (äter uppfäffade ej Martin namnet) är en af de duktigaste pastorerna i hela vår synod och min särskilda vän, jag begriper blott icke, huru han kan i så många år kvarstå på en så obetydlig post därute på landet, han skulle redan länge sedan kunnat få en mycket förmånligare plats.”

Förut Martin blef helt intresserad uti den nye predikanten och mente till sin hustru, att de hade kommit ut i en lycklig stund. Hon

nickade blott bifallande på hufvudet.

I korridoren hälsade en bekant på dem sägande: “Det är rätt af eder, sådana församlingsmedlemmar älskar jag, att ni far efter eder pastor för att höra honom.” — Hade Martin hört rätt? Hvad mente vännen? Men snart trädde den beskedlige P. M. ut ur sakristian. Han, som hade stannat i sexton år ute bland sina farmare. Hans vän, den unge pastorn i N., hade bedt honom predika för sig i afton, och så var han då här i stadskyrkan.

Martin och hans hustru sutfö med purpurfärgade kinder och vågade knappast se på hvarandra. Och deras förlägenhet växte, när deras gamle pastor med mycken beskedlighet uppläste samma text, öfver hvilken han på förmiddagen hemma hos dem hade predikat. Blott då och då hade de på förmiddagen hört ett ord, men här frängde samma ord ned djupt i deras själar och den Helige Ande gaf dem det rätta eftertrycket. Stilla och uppmärksamt lyssnade den stora stadsförsamlingen till landpastors enkla väldiga ord, och man såg på åhörarna, att de voro djupt gripna.

När gudstjänsten var slut och församlingen gick ut, talades mycket litet. Vår vän Martin hörde blott en som sade: “Hos vår pastor fräser det såsom ogäst vin, men hos P. M. få vi gammalt, ädelt, kosteligt vin.”

Martin sade intet, icke heller hans hustru. Snart voro de på hemvägen. Männen sken klart och vänligt ned uppå dem. “Ja, så måste det blifva,” stönade han slutligen. “Far, hvad då?” “Det skall du få se,” och hon fick se det.

Tidigt andra morgonen hade Martin åter sin springare förspänd, men han for icke för att besöka en annan pastor, utan han for till sin gamle pastor och afbeder inför honom sin oräffthet, och sedan hafva de mycket att samspraka om.

Sedan for Martin ut i församlingsärenden och till nästa söndag skall det utlysas sockenstämma och ny kyrka och nytt prästhus skall byggas. Kyrkan byggdes och af kärlek förärade församlingen sin pastor en större penningssumma. Gudstjänsterna blefvo bättre besökta af uppmärksamhet åhörare, och den gamle pastorn blef älskad som en ung och ärad som en fader.

Ur *Zions-Stjärnan*.

Kyrkopsalmer och ungdom.

Hvilka sköna psalmer äger icke vår lutherska kyrka! Huru mycket skulle icke vår ungdom kunna utträtta, då det gäller att leda, lyfta och försköna kyrkosången! Detta gäller icke blott den konstnässlige körsången, i hvilken enligt regel endast några få utvalda kunna deltaga, utan äfven och framför allt psalmsången, i hvilken hela församlingen får utgjuta sitt hjärta i lif, bön och tacksägelse. Församlingen behöfver de unga, och de unga behöfva församlingen.

M. S. T.

Karaktärskännetecken.

En ung mans eller en ung kvinnas karaktär lär man bäst känna af det sätt, på hvilket de bemöta sina gamla föräldrar. Mången, som är artig och förekommande i sällskap, är en buse hemma. Hans gamla föräldrar äro honom aldrig till lags. De äro icke stiligade nog, de följa icke med sin tid. Aldrig få de höra annat än klander, knot och klagan. Att ära, vörda, lyda och tjäna dem, som fjärde budet befäller, det faller den unge mannen eller kvinnan icke in. Sådana myndiga herrar och damer ha en mycket dålig karaktär, huru älskvärda de än må synas i sällskapslivet. Om det finnes någon människa på jorden, som bör bemötas med vördnad, aktning, kärlek, ömhet och förtroende, så är det förvisso våra föräldrar.

M. S. T.

Moderskärlek.

Vid ett dårhus i New York har man gjort den iakttagelsen, att de sinnessjuka under första tiden af deras vistelse på hospitalet ofta få besök af släktingar och vänner. Väunerna försvinna dock snart, men fäder och moder, systrar och bröder komma igen vecka efter vecka, månad efter månad. Så visa sig ej bröderna mera, och småningom öfverlåter äfven fadern åt modern och systrarna att besöka den stackars sinnessjuka. Systrarna bli gifta, och man och barn lägga beslag på deras tid. Slutligen kommer den tid, då modern är den enda, som bryr sig om den sjuke. Är ut och är in, utan afseende på vädret, utan hänsyn till årstiden, kommer modern för att se om sitt olyckliga barn. Och när äfven hon uteblir, då vet man på hospitalet, att — hon är död.

M. S. T.

Pappa beder aldrig.

Herr L. var enligt sin egen mening allt för mycket upptagen med sina affärer för att kunna vara närvarande vid morgonandakten, hvilken hans hustru därför fick hålla ensam tillsammans med barnen. En dag vägrade det minsta barnet, en treårig gosse, att deltaga med i bönen på moderns kallelse, utan sade med en viktig min: "Nej, mamma, jag behöfver icke bedja mera; ty jag är nu strax en karl." "Men äfven männen bedja, om de äro snälla män," sade modern. Därpå svarade gossen: "Pappa är snäll och beder aldrig." På kvällen, när barnen hade gått till sängs och makarna voro ensamma, omtalade fru L. för sin man, stilla och ödmjukt, huru den lille gossen sagt: "Pappa beder aldrig." Den kraftfulle mannen böjde sig och utbrast i tårar. Han blef öfvervældigad af barnets yttrande. Från den dagen saknades han aldrig vid husandakten, huru trängande hans affärer äro voro.

*Der Luth. Pionier.***Minnets lund.**

En stilla trädgård grönskar för mig på skuggig grund, att vandra dit jag önskar i mången enslig stund: när dyster blifver dagen, och stugan blir för trång, af hemlig längtan dragen jag ställer dit min gång.

När ödets blixtar ljunga och eld min skörd förtär, för milda vindar gunga, de gyllne axen där: när afundsmännen ryta och krossa grymt mitt hopp, där kunna de ej bryta en enda rosenknopp.

Där blomstrar än den blomma, hvarmed jag lekte glad, när hos min moder fromma i famnen än jag satt: där dofta blad så gröna från vårar, som ha flytt: till gamla toner sköna jag lyssnar där på nytt.

Där ser jag dessa lunder, där förr jag gått allen, och läser Herren under på mången mossig sten; och dessa skuggor kära, som jag begrätit så, på gröna fält helt nära, invid min sida gå.

Och om jag plötsligt spårar en välkänd grafsten där, jag gjuter sälla tårar, ej bitter sorg mig tär; ty ljuft kring stenen sväller den mjuka mossans bädd, af ros och eterneller är korsets stam beklädd.

Du kvalda, sorgsna hjärta, kom hit till denna lund,

förglöm din bittra smärta och hvila här en stund; här sväfvat kring din panna en frid, som ingen stör, och furierna stanna med häfvan utanför.

Och om du har fått dricka ur källan här, min vän, skall klart ditt öga blicka, din själ bli ung igen; hvad helst ditt öga skymmer, hvad helst ditt hjärta tär, för denna trolldryck rymmer, och nyfödd står du där.

Om du är änka vorden, som brud på nytt du står och ögat blygt från jorden opp mot din brudgum står; om du som gubbe stultar, ditt hår blir gult igen, som liten pilt du tultar i barndomshemmet än.

Om du i hafvet summe vid stormens vilda brus, från hemmet du förnumme tornklockans milda sus; om du som brottsling sträckte dig på en bädd af halm, som menlöst barn dig väckte din moders morgonpsalm.

Står du, om allt förlägen, försänkt i syndens grus, du skall dock finna vägen hem till din Faders hus, om till den lunden sälla med ängerns tår du smög och ur dess underkälla förnyad ungdom sög.

När nådens röster locka en arm, förlorad son, hvad är det? — Hemmets klocka, som manar fjärran från. När ånger rör hans sinne, hvad sprängde hjärtats dörr? ett dunkelt, smärtsamt minne utaf ett saligt "förr".

Hvad kan det högsta vara, som tänkarn finner här? Ett flyktigt minne bara af tingens grund det är. Hvad var den fröjd, som renast jag fann på lifvets älf? En hastig flykt allenast till ursprungskällan själf.

För mänskosläktets öden hvad mål har Herren satt? Hvert syfta lifvet, döden? Blir allt en evig natt? Nej, tidens flod skall rinna dit, hvadan först hon flöt, och sist sin hvila finna i skaparns eget sköt.

Se, därför ofta önskar jag fly till denna lund, som oförvanskligt grönskar på aldrig härjad grund, mot kval han lindring räcker, föryngrar gråhårsman, hos syndarn ångern väcker, och minne kallas han.

Gerok.

NILS PETERSON

Plumbing & Steam Fitting.

Pumpar, Stovar, etc. Jagas.
Utför första klassens arbete.

FIRST STREET, MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

JAMES KILEN

DEALER IN

Household Furnishings,
Stoves and Cooking Utensils, Furniture,
Springs, Chairs and Mattresses.

Full line of Second Hand Goods.

MOSCOW, IDAHO.

J. R. BROWN,**SVENSK LÄKARE & KIRURG**

Kontorstimmar:

10-12 f. m., 2-4 och 7-8 e. m.

Träffas å sitt kontor i Chamber of Commerce
Building öfver Malstrom Bros. apotek.

TACOMA, WASHINGTON

Biljett-

kopare!

SPARA PENNINGAR Genom att försäkra eder om biljetter från
Skandinavien nu (gällande för ett år), ty
priserna komma snart att stegas.**Kom ihåg**det mycket omtalade Pierpont Morgan-
ångbåts-syndikatet, hvilket ganska snart
träder i kraft.Vi representera alla ångbåtsbolag, och
ni kan själf välja den linje, öfver hvilken
eder passagerare skall resa.Vi sända biljetterna pr registrerad
bref till passageraren och gifva honom
samtidigt alla nödiga förklaringar med
hänsyn till resan, på svenska, så att inga
extra utgifter förekomma.Vi blifva regelnässigt underrättade pr
telegraf om eder passagerares afresa och
ankomst, och kunna vi således gifva eder
nöjaktigt underrättelse om ankomsten
och bespara eder mycket obehag, genom
att ni slipper vänta i dagvis vid järn-
vägsstationen på edra vänner.Kom ned på kontoret, eller skrif eller
telefonera, och skall det städse vara oss
ett nöje att vägleda och icke missleda eder.**A. CHILBERG,**

under Seand. American Bank,

1st ave. & Yesler Way,

Long Dist. Telef.: Main 528. Seattle, Wash.
Independent Phone: 528.

OLE B. LIEN. HARRY B. SELVIG.

Skandinaviskt Apotek. Droger, Kemikalier och Toilett-artiklar.
Receptis fyllande en specialitet.

Telephone James 111.

1102 Tacoma Ave. Tacoma, Wash

CARL MILLS**American Meat Market**

902 Tacoma Ave., Corner 9th St.

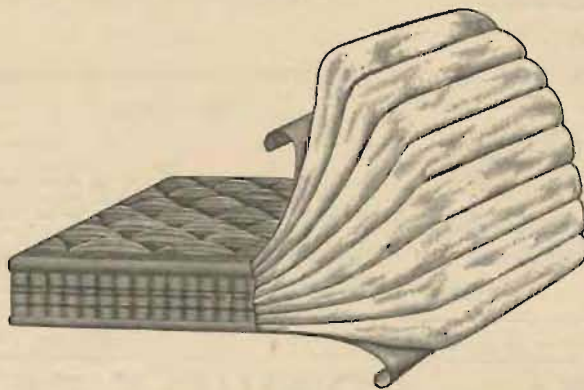
Dealer in Fresh, Salt and Smoked Meats. Chick-
ens, Turkeys and all kinds of Poultry dressed to
order. TACOMA, WASH.**LINDBERG GROCERY CO.****Wholesale
...Grocers...**

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

**Elastic Felt
Mattress
The Best in
The Market.****GRICE and SON** MÖBELHANDEL och
LIKESÖRJNINGSBYRÅ.

MOSCOW,

IDAHO

VID BOKINKÖPtillskrif oss..... Religiösa SKRIFTER
Största upplag

OCH SKÖNLITTERATUR

KATALOG GRATIS PÅ BEGÄRAN.

NYA SVENSKA BÖCKER ERHÅLLAS STÄNDIGT

FILIALER:
213 E. 7th Street, St. Paul, Minn.
Room 1009, 377-379 Broadway, New York**Lutheran Augustana Book Concern**
ROCK ISLAND, ILL.**Predikningar och Föredrag**
— Af Dr O. OLSSON. —**D**etta arbete, som just lämnat pressen, innehåller, hvad titeln angiver,
en samling predikningar och föredrag af den saligen hädangångne,
högt aktade och värderade dr O. Olsson. På af det offentliga ordets
män hafva varit mera populära, i detta ords bästa bemärkelse, än han, och
detta icke blott inom det samfund, han tillhörde, utan äfven bland utom-
stående. För dessa hans många vänner och beundrare blifver denna pre-
dikossamling ett kärkommet minne, och vår uppbyggelselitteratur har där-
med fått en värdefull tillökning.Samlingen af predikningar utgör i det allra närmaste en fullständig
årgång, där endast helt få af kyrkoärets söndagar saknas. I de flesta fall
behandlas någon af högmässotexterna, men i de fall, där någon sådan pre-
dikan icke varit tillgänglig, har en aftonsängspredikan intagits.

Arbetet, i stor oktav, 800 sidor, är fördeladt i tre afdelningar:

I. Predikningar öfver texter på sön- och helgdagar.**II. Predikningar vid särskilda tillfällen.**I denna afdelning förekomma böndagspredikningar, skriftetal, synodalpredikningar, ordi-
nationalstul, examens-, missions-, reformations- och tacksägelsedagspredikningar.**III. Föredrag och tal.**

Boken pris är: Klotband \$2.00. Halffranskt band \$2.50.

LUTHERAN AUGUSTANA BOOK CONCERN,

Filialer { 213 E. 7th Street, ST. PAUL, MINN.

ROCK ISLAND,

377-379 Broadway, Room 1009, NEW YORK, N. Y.

ILLINOIS.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - IDAHO.

Moscow's Shoe Store

Galoscher, Fältstöfflar,
Strumpor.

Lagning utföres. J. M. PRICE, ägare.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, IDAHO.

D. H. HOLMAN

* DENTIST *

Teeth extracted without pain by use of
local anesthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

ADAMS & CO.

Grocerihandel

Spicer Block,

MOSCOW, IDAHO.

The First National Bank of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
skild uppmärksamhet ägnas växlar till utlandets
alla delar.

A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.
Warren Truitt, v. Pres. B. L. Jenkins, bitr. kassör.

The Golden Rule

Everything in

Dry Goods and Clothing
at the lowest possible price.

MOSCOW, IDAHO.

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

**Böcker, Skrifmaterialier, Fruk-
ter, Grocerier och Konfekter.**
Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY,

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

LA CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - IDAHO.

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

[Efterträdare till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STOVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders.

MOSCOW, IDAHO.

"Den som spar, han har." Spa-
ra 10-centaren, och dollarn är Er.
Insätt Edra besparingar i SPOKANE
& EASTERN TRUST CO.'S spar-
banksafdelning. Intresse betalas i
januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHADEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom

SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständigaste Engelsk-Svensk Brefstäl-
lare. Klotband \$1.00
Praktisk Lärobok i Engelska. Klotband. \$1.00
Svensk-amerikansk Kokbok. Kart. \$1.25
Do, klotband \$1.50
Ahlbergs Biblisk Skattkammare. Välsktd. \$1.50
Do, Läderband \$1.75
Do, Morocoband med guldsnitt \$2.25
Ressains' Beträktelser för hvar dag i året.
Välskt band \$1.50
Do, Läderband \$1.75
Kataloger gratis.

The Engberg-Colmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och
.... OPTIKUS ....

Spicer Block. - Moscow, Idaho.

If your watch or
clocks do not **Frank**
keep time, take **Kelly**
them to

Browne Block - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, färdkött och fjäderlä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. - - Moscow, Idaho.

Issued the 1st every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.